

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/14/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3820204431
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3820204431.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Škultétyovej a sudcov JUDr. Beáty Čupkovej a JUDr. Radoslava Svitanu, PhD. v spore žalobcu K. A., narodeného dňa XX.XX.XXXX, bytom X., C. X/XX, proti žalovanej V. U., narodenej dňa XX.XX.XXXX, bytom X., U. XXXX/XX, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 25. novembra 2021, č. k. 12C/29/2020-215 takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobca **m á** proti žalovanej **n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie svojím rozsudkom vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo manželov tak, že do výlučného vlastníctva žalobcu prikázal hnuiteľné veci - hrnce L. v zostatkovej cene 20 eur, pohovky do obývačky 2 ks v zostatkovej cene 50 eur, televízor do spálne LoD v zostatkovej cene 50 eur a motorku značky A. bez evidenčného čísla v zostatkovej cene 400 eur - hnuiteľné veci spolu v zostatkovej cene 520 eur; do výlučného vlastníctva žalovanej prikázal hnuiteľné veci - trojdielnu šatňovú skriňu v zostatkovej cene 70 eur, chodbovú vešiakovú zostavu v zostatkovej cene 50 eur a 2 ks obedových súprav v zostatkovej cene 20 eur - hnuiteľné veci spolu v zostatkovej cene 140 eur; žalobca preberá povinnosť uhradiť zostatok úveru č. XXXXXXXXXX v Q. Q., v zostatkovej hodnote 12 656,02 eur ku dňu zániku bezpodielového spoluvlastníctva, t.j. ku dňu 15.07.2020; žalovaná preberá povinnosť uhradiť zostatok úveru č. XXXXXXXXXX v Q. Q. v zostatkovej hodnote 8 114,13 eur ku dňu zániku bezpodielového spoluvlastníctva, t.j. ku dňu 15.07.2020 a žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi na vyrovnanie podielov sumu 5 110,21 eur, v 30 eur mesačných splátkach, počnúc mesiacom nasledujúcim, po právoplatnosti tohto rozhodnutia, s tým, že každú mesačnú splátku zaplatí žalovaná vždy najneskôr do posledného dňa príslušného kalendárneho mesiaca, pod následkom straty výhody splátok a zročnosti celej sumy, v prípade nezaplatenia dvoch mesačných splátok riadne a včas (výrok I.). O trovách konania vyslovil, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania (výrok II.), štátu priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50 % (výrok III.), štátu voči žalovanej náhradu trov konania nepriznal (výrok IV.).

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že manželstvo strán, uzavreté dňa 23.09.2016, bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Prievidza, č. k. 6P/59/2018-159 zo dňa 09.07.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 15.07.2020, čím zaniklo i bezpodielové spoluvlastníctvo manželov. V priebehu konania medzi stranami došlo k ustáleniu masy BSM ako i k ustáleniu zostatkovej ceny týchto hnuiteľných vecí spolu vo výške 660,- eur a k dohode, že do výlučného vlastníctva žalobcu pripadnú titulom vyporiadania BSM hrnce L. v zostatkovej cene 20,- eur, pohovky do obývačky 2 ks v zostatkovej cene 50,- eur, televízor do spálne v zostatkovej

cene 50,- eur a motorka značky A. bez evidenčného čísla v zostatkovej cene 400,- eur, spolu v celkovej zostatkovej cene hnutelnej veci vo výške 520,- eur a do výlučného vlastníctva žalovanej prípadne trojdielna šatníková skriňa v zostatkovej cene 70,- eur, chodbová vešiaková zostava v zostatkovej cene 50,- eur a 2 ks obedových súprav v zostatkovej cene 20,- eur, hnutelnej veci v zostatkovej cene 140,- eur. Z titulu vyrovnania podielov v súvislosti s uvedenými hnutelnými vecami je potrebné, aby žalobca žalovanej uhradil sumu 190,- eur (520,- eur - 140,- eur = 380,- eur / 2 - 190,- eur).

3. Medzi stranami nebolo sporné, že v rámci BSM je potrebné vyporiadať aj ich záväzky, zostatky dvoch úverov, ktoré boli poskytnuté Q. Q., T. za trvania manželstva obom manželom, jeden vo výške 16 000,- eur (č. XXXXXXXXXXXX), v zostatkovej hodnote ku dňu zániku bezpodielového spoluvlastníctva, t. j. ku dňu 15.07.2020 vo výške 12 656,02 eur a druhý vo výške 10 000,- eur (č. XXXXXXXXXXXX) v zostatkovej hodnote ku dňu zániku bezpodielového spoluvlastníctva, t. j. ku dňu 15.07.2020 vo výške 8 114,13 eur. Nebola sporná ani skutočnosť, že po rozvoze manželstva uvedené úvery splácal žalobca.

4. Žalobca v priebehu konania navrhol, aby z titulu vyporiadania BSM prebral on sám povinnosť uhradiť zostatok úveru č. XXXXXXXXXXXX v Q. Q., v zostatkovej hodnote ku dňu zániku BSM vo výške 12 656,02 eur a aby žalovaná prebrala povinnosť uhradiť zostatok úveru č. XXXXXXXXXXXX v Q. Q., v zostatkovej hodnote ku dňu zániku BSM vo výške 8 114,13 eur. Žalovaná nenamietala tento návrh žalobcu, preto súd prvej inštancie rozhodol tak, že v rámci vyporiadania BSM žalobca prevezme záväzok uhradiť zostatok úveru č. XXXXXXXXXXXX v Q. Q.. v zostatkovej hodnote ku dňu zániku BSM vo výške 12 656,02 eur a žalovaná prevezme záväzok uhradiť zostatok úveru č. XXXXXXXXXXXX v Q. Q.. v zostatkovej hodnote ku dňu zániku BSM vo výške 8 114,13 eur. Rozdiel vyššie uvedených dvoch pasív predstavuje sumu 4 541,89 eur (12 656,02 eur - 8 114,13 eur). Polovica z vyššie uvedenej sumy predstavuje potom sumu 2 270,95 eur, ktorú sumu je povinná pri rovnosti podielov žalovaná žalobcovi uhradiť. Žalobca takisto preukázal, že v čase od právoplatnosti rozsudku o rozvoze manželstva až doposiaľ uhradil splátky oboch vyššie uvedených úverov v celkovej výške 6 058,51 eur, z čoho polovica predstavuje sumu 3 029,26 eur, ktorú je žalovaná povinná takisto žalobcovi z titulu vyrovnania podielov BSM zaplatiť. Zohľadniac skutočnosť, že titulom čiastočného vyporiadania BSM ohľadne hnutelných vecí je žalobca povinný žalovanej doplatiť sumu 190,- eur, že žalobca prevzal dlhy z úveru vo vyššom rozsahu než žalovaná, z dôvodu ktorého je žalovaná povinná doplatiť žalobcovi sumu 2 270,95 eur a zohľadniac aj to, že žalobca po právoplatnosti rozsudku o rozvoze manželstva zaplatil na splátkach úveru spolu sumu 6 058,51 eur, z ktorej sumy je žalovaná povinná žalobcovi uhradiť sumu 3 029,26 eur (polovica zo sumy 6 058,51 eur), rozhodol súd prvej inštancie tak, že žalovaná je povinná na vyrovanie podielov zaplatiť žalobcovi spolu sumu 5 110,21 eur (2 270,95 eur - 190 eur + 3 029,26 eur). S prihliadnutím na to, že žalovaná je nemajetná, bez úspor, zadlžená a jej jediným príjmom je invalidný dôchodok vo výške 216,10 eur mesačne, pričom má vyživovaciu povinnosť k mal. dieťaťu, s prihliadnutím tiež na výšku dlhu, ktorý bude musieť mesačne splácať Q. Q., umožnil súd prvej inštancie žalovanej, so súhlasom žalobcu, v zmysle ust. § 232 ods. 4 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), zaplatiť žalobcovi sumu 5 110,21 eur v mesačných splátkach po 30,- eur, pod následkom straty výhody splátok a zročnosti celého plnenia, v prípade nezaplatenia dvoch mesačných splátok riadne a včas. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 150 Občianskeho zákonníka, o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP, o trovách konania štátu rozhodol s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva CSP.

5. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie žalovaná a domáhala sa, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že ju zaviaže k splátkam po 20,- eur bod I. písm. e) a zväží jej návrh, aby úver v sume 8 114,13 eur splácali so žalobcom v sume 144,- eur spoločne. Uviedla, že jej mesačný príjem predstavuje invalidný dôchodok v sume 217,- eur, 50,- eur poberá od žalobcu z titulu manželského výživného, platí výživné na mal. V. v sume 30,- eur mesačne a taktiež výživné na mal. M. v sume 30,- eur úradu práce, má životné poistenie v A. vo výške 25,- eur a lieky, ktoré potrebuje vzhľadom na jej zdravotný stav, predstavujú 20,- eur mesačne. Z titulu vyrovnania podielov BSM má žalobcovi zaplatiť sumu 5 110,21 eur v splátkach po 30,- eur mesačne, ktorá splátka by bola akceptovateľná za predpokladu, že by jej pomohla matka, s ktorou býva v spoločnej domácnosti, nájomné za byt, v ktorom bývajú, platí výlučne jej matka vo výške 283,- eur mesačne, ona jej prispieva len na stravu 50,- eur mesačne. Z tohto dôvodu žiadala, aby mohla splácať maximálne 20,- eur mesačne pod stratou výhody splátok sumu 5 110,12 eur. Ďalej uviedla, že mesačná splátka úveru vedeného v Q. Q., T. v zostatkovej hodnote 8 114,13 eur je 144,- eur, čo pri jej príjmoch a výdavkoch nie je možné uhradiť, a preto navrhuje, aby tento úver so žalobcom splácali spoločne, nakoľko sama nemá

dostatok finančných prostriedkov. Uviedla, že pokiaľ by úver prevzala iba ona, banka by bola nútená začať exekúciu voči jej osobe, pričom z vecí nakúpených za uvedený úver mal úžitok prevažne žalobca.

6. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania. Uviedol, že odvolanie žalovanej je účelové s cieľom oddialiť právoplatnosť súdneho rozhodnutia a tým splácania splátok, ako aj dlhu voči nemu. Žalovaná sa o prieťahy v súdnom konaní snažila už pred súdom prvej inštancie, keď oznámila nástup psychiatrického liečenia (odvykacia liečba závislosti na návykových látkach), na ktoré vôbec nenastúpila. Ďalej uviedol, že vyporiadanie BSM ohľadne hnutelných vecí bolo dohodou. Zdôraznil, že v rozvodovom konaní bola maloletá dcéra strán sporu, V., zverená do jeho osobnej starostlivosti. Žalovaná tvrdila, že sa zamestná, čo doposiaľ neurobila a odôvodňuje svoje odvolanie, že nemá finančné prostriedky na splácanie dlhov, ktoré vznikli za trvania manželstva. Zdôraznil, že dôvodom rozvodu bol alkoholizmus a nevera žalovanej. Žalovanej nič nebráni, aby sa zamestnala a splatila spoločné dlhy. Poukázal tiež na skutočnosť, že žalovanej súd umožnil dlžnú sumu 5 110,21 eur splácať v 30-eurových mesačných splátkach, čím žalovanej poskytol lehotu 14 rokov, čo nie je obvyklé. On s týmto rozhodnutím súhlasil pod podmienkou, aby splácala prednostne úver. Odvolanie považoval za účelové a nedôvodné.

7. Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu uviedla, že nemá žiadne príjmy. Má záujem sa zamestnať, ale v dobe pandémie je nemožné nájsť si akúkoľvek prácu v regióne X. okolie. Poukázala na svoj zdravotný stav, ktorý jej neumožňuje sa zamestnať, pretože má jednoročnú dcéru M., s ktorou jej pomáha jej matka. V roku 2021 bola viackrát hospitalizovaná. Ďalej uviedla, že peniaze, ktoré si požičali z banky, išli na motorku žalobcu, jeho výstroj, jeho byt a všetko, čo sa do bytu kúpilo, tam aj zostalo, pre dcéru V. boli kúpené veci, zaplatil sa dlh na nájomnom za byt žalobcu a ostatné peniaze sa minuli na výlety na motorke.

8. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalovanej uviedol, že úver, ktorý prisúdil súd na splatenie žalovanej, bol splatený jej dlh, ktorú skutočnosť preukazuje výpis z účtu, ktorú súd zabezpečil, keď tento úver bol zobrať na refinancovanie pôžičky, ktorú si žalovaná sama bez jeho vedomia zobrala vo V., kde mala otvorený účet a finančné prostriedky nikdy neboli použité v manželstve. Všetky problémy, ktoré žalovaná má, sú spôsobené jej závislosťou na návykových látkach a skutočnosť, že otehotnela za trvania manželstva s iným mužom a z ich vzťahu sa narodila mal. M., bola v konaní preukázaná, pričom maloletá bola z dôvodu nespôsobilosti žalovanej zverená starej matke. Žalovaná sa nevyjadrila, prečo nemá záujem splácať svoje dlhy a zamestnať sa, pričom o zamestnanie sa nezaujímal už aj pred obdobím pandémie. Jej tvrdenia v jej podaniach sú nepravdivé, k svojmu vyjadreniu predložil rozhodnutie Okresného súdu Prievidza zo dňa 12.02.2021, č. k. 18P/5/2021-35, ktorým mal. M. bola zverená do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky.

9. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 CSP.

10. Predmetom tohto konania je vyporiadanie BSM, ktoré zaniklo rozvodom manželstva strán sporu (právoplatnosťou rozsudku súdu o rozvode) dňa 15.07.2020. V zmysle § 149 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150 Občianskeho zákonníka. Ak do troch rokov od zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov nedošlo k jeho vyporiadaniu dohodou alebo ak bezpodielové spoluvlastníctvo manželov nebolo na návrh podaný do troch rokov od jeho zániku vyporiadané rozhodnutím súdu, platí, pokiaľ ide o hnutelné veci, že sa manželia vyporiadali podľa stavu, v akom každý z nich veci z bezpodielového spoluvlastníctva pre potrebu svoju, svojej rodiny a domácnosti výlučne ako vlastníci používa. O ostatných hnutelných veciach a o nehnuteľných veciach platí, že sú v podielovom spoluvlastníctve, a že podiely oboch spoluvlastníkov sú rovnaké. To isté platí primerane o ostatných majetkových právach, ktoré sú pre manželov spoločné. Ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd (§ 149 ods. 3 Občianskeho zákonníka). Pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o

rodinu a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti (§ 150 Občianskeho zákonníka).

11. Aj keď výroková časť predmetného rozsudku o vyporiadaní BSM obsahuje viacero výrokov (výrok o tom, čo z vecí, ktoré mali žalobca a žalovaná v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, pripadá do výlučného vlastníctva žalobkyne a žalovaného, čo má žalovaná zaplatiť žalobcovi na vyrovnanie jeho podielu, vyporiadanie dlhov, súvisiace výroky o trovách konania a o trovách konania štátu), treba na toto rozhodnutie hľadieť ako na jednotný celok, ktorý má komplexne vyporiadať doterajšie práva strán sporu v BSM a konštituovať ich nové práva.

12. Pokiaľ strana sporu napadne odvolaním rozsudok súdu prvej inštancie o vyporiadaní BSM (hoci len niektorý z jeho výrokov), odvolací súd nie je v zmysle § 379 ods. 3 CSP viazaný rozsahom odvolania. V takom prípade žiadny z výrokov odvolaním napadnutého rozhodnutia vo veci samej nenadobúda oddelene právoplatnosť; odvolací súd musí vždy preskúmať celé rozhodnutie súdu prvej inštancie o vyporiadaní BSM, keďže ide o vec, v ktorej z právneho predpisu (Občianskeho zákonníka) vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi stranami sporu.

13. Z obsahu odvolania žalovanej vyplýva, že nespochybňuje rozsah bezpodielového spoluvlastníctva manželov, vyporiadanie huteľných vecí, rozsah dlhov, prebratie jedného z dlhov žalobcom, ani výšku vyporiadacieho podielu, spochybňuje rozhodnutie súdu prvej inštancie výlučne v časti výroku I. písm. d), ktorým bolo rozhodnuté, že preberá povinnosť zaplatiť zostatok úveru č. XXXXXXXXXXXX v Q. Q.. v zostatkovej hodnote 8 114,13 eur ku dňu zániku BSM, t. j. ku dňu 15.07.2020 a výšku splátok, ktoré je povinná zaplatiť na vyrovnanie podielov v sume 5 110,31 eur v 30-eurových mesačných splátkach.

14. Z obsahu spisu bez akýchkoľvek pochybností vyplýva skutočnosť, že dňa 19.04.2018 uzavrela Q... s oboma manželmi (stranami sporu) zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej im poskytla úver vo výške 10 000,- eur, z ktorého je ku dňu 15.07.2020 neuhradená suma 8 114,13 eur. Táto skutočnosť stranami sporu nebola spochybnená. Za situácie, že strany sporu uzavreli dňa 14.06.2018 so Q. Q.. ďalšiu zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej im bola poskytnutá suma 16 000,- eur, ktorá ku dňu 15.07.2020 predstavuje neuhradenú sumu 12 656,02 eur a návrhu žalobcu, aby vyšší úver prevzal na splácanie on a žalovaná prebrala povinnosť zaplatiť nižší úver (8 114,13 eur), ktorý návrh nenamietala žalovaná, považuje odvolací súd uvedené rozhodnutie za správne.

15. Odvolací súd však zdôrazňuje, že Občiansky zákonník nemá výslovné ustanovenie o tom, ako treba vyporiadavať pohľadávky a dlhy manželov, ktoré sú spojené s ich bezpodielovým spoluvlastníctvom. Tieto pohľadávky a dlhy nepatria podľa ust. § 143 Občianskeho zákonníka do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Súdna prax však zastáva stanovisko, že v rámci komplexného riešenia majetkových vzťahov sa zásadne vyporiadávajú aj ďalšie spoločné majetkové práva a povinnosti, včítanie spoločných pohľadávok a dlhov s primeraným použitím ust. § 149 a § 150 Občianskeho zákonníka. Predpokladom vyporiadania týchto spoločných majetkových práv a povinností je, že vznikli za trvania BSM v súvislosti s ich hospodárskym a spotrebným spoločenstvom a že v dobe jeho zániku existujú. Je potrebné však zdôrazniť, že vyporiadanie spoločných práv a povinností sa týka len vzťahov medzi manželmi a nezasahuje do práv a povinností tretích osôb, ktoré nie sú účastníkmi dohody o vyporiadaní BSM či účastníkmi súdneho konania, predmetom ktorého je vyporiadanie ich BSM. Všetky práva tretích osôb, pochádzajúce zo záväzkového vzťahu, uzatvoreného s manželmi za trvania BSM, zostávajú teda nedotknuté. Rozhodnutie o vyporiadaní BSM má totiž vo vzťahu k tretím osobám charakter postúpenia záväzku (prevzatia záväzku) jedným z manželov, ktoré však vo vzťahu k týmto tretím osobám nemá žiadnu právnu relevanciu.

16. Pokiaľ teda aj preukázateľne (v preskúmvanej veci v rámci súdneho rozhodnutia), došlo v súlade s ust. § 149 a § 150 Občianskeho zákonníka aj k vyporiadaniu dlhov, ktoré stranám sporu vznikli v súvislosti s bezpodielovým spoluvlastníctvom, a to tak, že v čase vyporiadania existujúce spoločné záväzky strán sporu vzniknuté nesporne za trvania ich manželstva prevzal v jednej časti (väčšej časti) žalobca a menšiu časť (nižší úver) prevzala žalovaná, za absencie súhlasu veriteľa - Q. Q., nemá takéto vyporiadanie vo vzťahu k tomuto veriteľovi (či už pôvodnému veriteľovi, či jeho právnomu nástupcovi, ktorému pohľadávku voči stranám sporu môže pôvodný veriteľ postúpiť), žiadnu právnu relevanciu a

právo veriteľa domáhať sa zaplatenia takejto dlhu je nielen vo vzťahu k žalobcovi alebo žalovanej, ale vo vzťahu k oboj stranám sporu v celom rozsahu samo zachované.

17. Vzhľadom na uvedené odvolací súd nezistil žiaden dôvod pre zmenu súdneho rozhodnutia v zmysle odvolacieho návrhu žalovanej, nakoľko aplikácia ust. § 150 Občianskeho zákonníka (podiely oboch manželov sú rovnaké), bola súdom prvej inštancie aplikovaná správne a spravodlivé bolo i rozdelenie dlhov strán sporu medzi nich. Súčasná finančná situácia strán sporu nemá na rozhodnutie súdu o vyporiadanie ich dlhov vzniknutých za trvania bezpodielového spoluvlastníctva manželov žiaden vplyv.

18. Pokiaľ žalovaná namietala výšku splátok svojho dlhu voči žalobcovi tak, že sa domáhala, aby dlh vo výške 5 110,21 eur (výška dlhu spochybnená odvolateľkou nebola), ktoré jej súd povolil zaplatiť v splátkach po 30,- eur mesačne, bol pri zachovaní dlžnej sumy znížený na splátky 20,- eur mesačne, odvolací súd udáva, že ust. § 232 ods. 3 CSP stanovuje lehotu na naplnenie rozsudkom súdu uložených povinností, pričom základná lehota je 3 dni a začína plynúť od právoplatnosti rozsudku. Zákon pripúšťa výnimku z uvedenej trojdňovej lehoty, keď je daná možnosť súdu v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu, čo zahŕňa aj možnosť určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať v splátkach (§ 232 ods. 4 CSP).

19. Umožnenie žalovanej zaplatenie peňažného plnenia v splátkach je vždy zásahom do práva oprávneného na reálne dosiahnutie priznaného plnenia v primeranom čase. Takýto zásah je vyvážený právom povinného na zachovanie dôstojných životných podmienok, pričom finančná situácia žalovaného nie je jediným kritériom pre rozhodnutie súdu o povolení uhrádzať priznané peňažné plnenie v splátkach. Pri stanovení výšky splátok je preto potrebné prihliadať nielen na majetkové pomery žalovaného, ale aj na výšku priznaného plnenia a na ochranu práv a záujmov žalobcu, teda či zdržaním plnenia súdom priznaného nároku nebudú nad primeranú mieru alebo bezdôvodne dotknuté jeho záujmy.

20. V danej veci súd prvej inštancie zohľadnil nepriaznivú finančnú situáciu žalovanej, ktorej príjmom je invalidný dôchodok vo výške 216,10 eur, táto je nemajetná, bez úspor a zadlžená, preto jej povolil zaplatenie dlhu 5 110,21 eur v splátkach po 30,- eur mesačne pod následkom straty výhody splátok a zročnosti celého plnenia v prípade nezaplatenia dvoch mesačných splátok riadne a včas. Uvedené rozhodnutie súdu žalobca odvolaním nespochybnil napriek tomu, že splácanie dlhu bude presahovať 14 rokov. Ďalšia žiadosť žalovanej, aby došlo k zníženiu splátok z 30,- eur na 20,- eur považoval odvolací súd za nedôvodnú, nakoľko už dĺžka splatnosti 14 rokov dlhu žalovanej voči žalobcovi je skutočne neobvyklá, ďalšie zníženie splátok je právne neudržateľné.

21. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil vrátane rozhodnutia o trovách konania a o trovách konania štátu, ktoré vecne spochybnené neboli.

22. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP tak, že žalobca má proti žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

23. Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).